

for dem, men ogsaa fordi de have en lille Fritid, som de kunne benytte til at besøge Slægt og Venner saavel som til deres Undannelse. Saa vidt jeg ved, er der Overenskomster mellem de danske Statsbaner og Udlandet, saaledes at de ved vore Statsbaner ansatte have fri Rejse paa udenlandske Baner. Det har sin store Betydning, thi det er meget uheldigt, naar det træffer sig, hvad de, der rejse meget, jævnlig hører, at fremmede, Tyskere, Englændere, staa lige over for et Togpersonale, der ikke kan deres Sprog, og ikke kan give dem Oplysninger. Det, at Statsbanernes Funktionærer komme omkring, ser andre Forhold og lærer Sprog, har ogsaa sin Betydning, naar de skulle betjene fremmede rejsende her i Landet. Jeg skal altsaa henstille til det ærede Udvalg, at der i den Henseende gives Ministeren Ret til at lade det have sit Forblivende ved det bestaaende for de ansattes Vedkommende. Hvordan man nærmere vil stille sig med Hensyn til en Indskrænkning af Familierejserne etc., skal jeg ikke komme ind paa. Saa vidt jeg ved, er det nu 24 om Aaret, det er mulig for mange, og det kan maaske ordnes paa anden Maade, blot man ikke beskærer den Ret, som de nu ansatte efter min Mening have erhvervet sig.

Jeg skal slutte med disse Bemærkninger til velvillig Overvejelse, idet ogsaa jeg skal udtale Ønsket om, at denne Lov maa blive vedtagen, men dog ikke uden at vi samtidig faa Lønningsloven, thi det vilde dog være en for stor Skuffelse for de ved Statsbanerne ansatte, om vi skulde vedtage denne Lov og saa lade Lønningsloven ligge. Vi trænge til at faa Penge i Kassen til Udgifter, baade paa det ene og paa det andet Omraade, og jeg haaber, at det vil kunne lykkes at faa disse Love førte igennem ved Hjælp af den venlige Stemning, der nu raader selv mellem det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) og det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund). — Jeg maa maaske slutte med at bemærke, at flere Penge i Kassen ogsaa kunde være en Behagelighed for de rejsende, der i disse Dage maa lide under Ulempen ved i Toget fra Korsør til Kjøbenhavn om Morgenen at sidde i kolde Kupeer, fordi Statsbanerne ikke have Raad til at sætte mere end een Varmekupee i Toget, og som Følge deraf er det koldt i Halvdelen af Kupeerne. Det vil jeg henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa. En Del af Lovgiverne vare ved at fryse ihjel i Nat, og det vilde dog have

været en stor Skade for Samfundet, om en saadan Ulykke var passeret.

**Formanden:** Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Tolderlund) har Ordet for en kort Bemærkning.

**Tolderlund:** Det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (V. Lunn) fremsatte nogle overmaade interessante Oplysninger om Statsbanernes Indtægter og Udgifter i det sidst forløbne Tiaar. Jeg ønsker, da disse Oplysninger og Tal nu ville komme frem i Rigsdagstidenden, at udtale, at det Resultat, som derved fremkommer, ikke maa betragtes som det virkelige Overskud. Indtægterne ere ganske vist paalidelige, de ere jo alle sammen tagne efter Beretningen, men det er bekendt, at en Del af de Udgifter, som burde have været opført paa § 6 som Driftsudgifter, er opført paa § 27 som Nyanskaffelser, og derfor kan man ikke bruge det af Beretningerne fremgaaende Tal som Maal for det Udbytte, man virkelig har haft i den Arrække.

Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (Stilling), der var en Modstander af, at der skal løses en Tillægsbillet for Benyttelsen af Iltog, tror jeg ikke ser ganske rigtig paa Sagen, naar han siger, at man snarere skulde have en Betaling for at køre med de langsomme Tog end at skulle løse Tillægsbillet for at køre med de hurtige. Det er sikkert, at de hurtige Tog ere dyrere at fremføre; Tid er jo ogsaa Penge og har altsaa Betydning for dem, der rejse. Endelig vil denne Foranstaltning være et Mittel til at fordele Trafikken noget mere ligeligt mellem II- og Eksprestog og de almindelige Godstog. Nu ere Iltogene altid overfyldte, medens en Del af de almindelige Persontog og blandede Tog gaar aldeles tomme.

**Ministeren for offentlige Arbejder (C. Hage):** Under den foregaaende Forhandling er der blevet fremført nogen Kritik over enkelte Punkter i Lovforslaget, men i det store og hele har Lovforslaget fundet Tilslutning. Der er af et enkelt æret Medlem blevet udtalt den Formening, at den foreslaaede Takstforhøjelse i det hele ikke er tilstrækkelig stor, men jeg tror, at den Opfattelse er rigtig, som andre ærede Medlemmer have gjort gældende, at man maa være forsigtig for ikke at foretage en alt for betydelig Takstforhøjelse. Det er denne Opfattelse, som har været den ledende, baade ved Jernbanekommissionens Overvejelser og ogsaa for Rege-